

Publicerad 2009-03-18 12:23 av LePenseur

Också en gammal dikt som ändrats.

Broder Regns klagosång

Det är något ruttet i vår värld
där skogen inte längre står i brand

Flammorna har falnat
och det som en gång var eld
är nu bara färgade löv
dömda att dö

Ett efter ett faller de till marken
som skadskjutna fåglar
Som krossade drömmar

Och trollen som en gång lekte i skogen
låstes ute från sina gömmor
De dog i gryningen
när solen tittade fram
och förvandlade dem till sten

Solen
den isande kalla och dödligt skarpa
som skär i ögonen

Det är något ruttet i vår värld
där de som felat sina bröder och systrar
sover tryggt om natten i varma sängar
medan de oskyldiga gråter sig till sömns

Och de vackraste tankar
förvrids i groteska nidsbilder
till demoner som jagar mig
i ändlösa korridorer

Ja
det är något ruttet i vår värld
sedan regnbågen blev grå

Det är något fel i vår värld
där jag ligger i min halvtomma säng

och väntar på gryningen

och snart går solen upp

Den isande kalla och dödligt skarpa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LePenseur med Poeter.se id #25370 innehar upphovsrätten